

Łódź

CENA NUMERU

20 gr.

Cena prenumeraty miesięcznej

Dla robotników 4 zł.
Odesz. do domu 30 gr.
Z dost. na poczt. 6 zł.
Poza Łódź egz. 27 gr.
Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

Redakcja i Administracja

w Łodzi

Al. Kościuszki 41

TELEFON 100-28

Konto P K O 60594

Red. przyjmuje od 5 —

Art. listów anonimowych nie umieszcza się

1933 r.

PRACJA

Piątek 24-go lutego

№ 38

Przed ustąpieniem Hindenburga

Sensacyjny rozwój wypadków w Niemczech

BERLIN, 22. 2. (wł. Gr.)

Korespondencja prasowa „Politische Tagesdienst” przynosi dziś rano sensacyjną wiadomość, że w razie gdyby 5-go marca wybory przyniosły większość rządowi Hitlera, prezydent Hindenburg zamierza ustąpić motywując to nąpóźór względami nadwątłego zdrowia. Wówczas zastępca prezydenta Rzeszy, a więc prezydent trybunału, mianować ma regenta państwa. Gdyby zaś zastępca prezy-

dent Rzeszy wzbraniał się tego uczynić, będzie złożony z urzędu, a godność zastępcy prezydenta będzie powierzona mężowi zaufania Hitlera.

Wiadomość ta, której prasa wcale nie zamieściła, została pospiesznie zdementowana oficjalnie, jako fałszywa pogłoska. Ponieważ jednak oddawna krążyły w stolicy Rzeszy podobne pogłoski, mówieniu o mianowaniu na regenta państwa b. kronprinca, wiado-

mość powyższa byłaby tylko nowym potwierdzeniem pogłoski.

Wskazywaliśmy już oddawna na to, że Hitler, wzięty rząd Hitlera, ma być tylko „Platzhalterem” dla Hohenzollernów. Mniej więcej to samo, lecz w innej formie, oświadczył już bez ogródek na wiecu wyborczym przedstawiciel niemiecko - narodowych, von Winterfeld.

Nieodpowiednia chwila do zmniejszania zbrojeń

Tylko silna armja francuska — może gwarantować pokój

PARYŻ, 23. 2.

Po całodzienniej dyskusji senat zebrał się ponownie wczoraj o północy, by rozpatrzyć ostatni punkt projektu finansowego rządu: redukcję kredytów ministerjum obrony narodowej.

Wśród ogólnego milczenia b. prezydent Francji Aleksander Millerand ze zwykłym spokojem i pewnością siebie zabiera głos, wykazując, jakie szkody mogą przynieść w kwestji bezpieczeństwa Francji proponowane przez rząd redukcje. Mówca podkreśla na wstępie, że izba deputowanych uchwaliła projekt finansowy rządu jedynie dlatego, że zawierał redukcję kredytów wojskowych. Byłoby nielogicznym i nienormalnym, gdyby senat przyłączył się do tego rodzaju punktu widzenia Millerand przytacza słowa pewnego polityka angielskiego, iż „w obecnym stanie Europy gwarancją pokoju staje się silna armja francuska”. Myśl ta powinna być wytyczną dla stanowiska senatu. Następnie Millerand przypomina nieprzychylnie stanowisko trzech komisji obrony narodowej względem redukcji budżetów militarnych. Obecna chwila jest, zdaniem mówcy, conajmniej złe wybrana dla skreślenia sensacji. Być może,

że należy przeprowadzić reformę francuskiej instytucji wojskowej, nie można jednak uczynić tego w ramach przewidywanego miesięcznego Okrojenie kredytów bez żadnego dokładnie obmyślonego planu może być tylko manifestacją przygnębiającą oficerów, którzy i tak są już zdemoralizowani dyskusjami genewskimi oraz ostatniem oświadczeniem przedstawiciela Francji na konferencji rozbrojeniowej. Senat, na którym oświadczenie ministra Cota w Genewie wywarło wielkie wrażenie, przyzna wywodom mówcy słuszność.

Millerand przechodzi następnie do omówienia sytuacji w Niemczech, dając jej krót-

ką charakterystykę. Rzesza wysunęła na czoło swego rządu Hitlera, który żąda wyraźnej i brutalnie rewizji traktatów. Mówca stwierdza z zadowoleniem wzmocnienie sojuszu państw małej Ententy, nazywając ją centum i kończy energicznem oświadczeniem, że Francja nie może pozostawać bezczynna, a przede wszystkim nie może się brać.

PARYŻ, 23. 2.

Senat francuski przyjął po całonocnem posiedzeniu okrojony projekt rządowy w sprawie sanacji finansów 230 głosami przeciwko 70 głosom socjalistów i odłamowi stronnictwa radykalnego. Projekt zmniejszenia budżetu wojskowego o pół miljarda franków senat francuski odrzucił 170 głosami przeciwko 133. Poza to uchwalił senat obniżenie wszystkich dodatków urzędniczych za wyjątkiem dodatku rodzinnego o 10 proc.

Prezes ministrów i minister wojny Daladier wystąpił w obronie projektu rządowego. Mimo niewątpliwie niebezpiecznej sytuacji, w jakiej znajduje się Europa w chwili obecnej, minister nie obawia się niebezpieczeństwa dla pokoju Francji. Zagwarantowanie bezpieczeństwa Francji widzi min. Daladier w ustalającej się ostatnio ściślej współpracy z Anglią i Stanami Zjedn.

Senat przeszedł nad wywodami min. Daladier do porządku dziennego, głosując przeciwko skreśleniu budżetowym w dziedzi nie obrony narodowej.

Nowe zwycięstwo Legionu Młodych

WARSZAWA, 23. 2. (wł. telef.)

Wczoraj wieczorem akademicka bojówka sanacyjna wtargnęła do lokalu Bratniej Pomocy uniwersytetu i wśród okrzyków na cześć ministra i nowej ustawy demolowała biuro. Bandytów wyrzucono, ale jednego zatrzymano jako „corpus delicti”. Jest to Tadeusz Adamczyk, członek Legionu Młodych. Odstawiono go do komisariatu, gdzie stwierdzono, że był pijany.

Napastnicy wybili w lokalu Bratniej Pomocy kilkanaście szkl.

Gruszki na wierzbie tow. Stalina

MOSKWA, 23.2

W mowie na kongresie kolchozów Stalin oświadczył na wstępie, że jeszcze niemało chłopów żywi wątpliwości, czy droga kolektywizacji jest właściwa.

Aczkolwiek dawny kapitalistyczny ustrój wsi nie spotkał się z aprobatą włościan, jednak była to utarta droga. Droga kolektywizacji nie ma precedensu, to też wśród szeregów chłopskich powstało pytanie, „czy nowe życie nie będzie gorsze od starego”. Pytanie to nie jest kierowane w próżnię i wątpliwości to bolszewicy muszą rozwiązać.

Zdaniem Stalina, ustrój kolektywny ma na celu podniesienie materialne i kulturalne poziomu wsi. Wszelka inna droga, poza kolektywizacją prowadzi do odrodzenia kapitalizmu. W tym miejscu mówca ostro zaatakował „wahających się” towarzyszy, domagających się powrotu do gospodarki indywidualnej; bez kapitalistów i obszarników.

W pojęciu Stalina gospodarka indywidualna na wsi prowadzi do odroczenia kulaństwa, obszarnictwa i kapitalizmu, a w rezultacie musi doprowadzić do obalenia władzy sowieckiej, a tego, zdaniem mówcy, większość chłopska sobie nie życzy, to też popiera ustrój kolektywny.

Członkowie kolektywów mają grunty, nowoczesne maszyny i rząd sowiecki, udzielający pomocy materialnej oraz broniący kolektywów przed ich wrogami. Od chłopów Stalin wymaga jedynie uczciwej pracy i usuwania z pośród siebie wrogich elementów społecznych.

OLBRZYMIA KRADZIEŻ

POZNAN, 23.2 (tel. wł.) —

Przed kilku dniami policja poznańska wpadła na trop handlarzy obrazów, którzy na giełdzie prywatnej malarzy w restauracji na placu Św. Marcina, chcieli sprzedać kilka cennych obrazów. Wśród obrazów znajdował oryginalny Tycjan, wartości 150 tysięcy złotych. Obrazy które przeszły do rąk prywatnych odebrano.

Jako sprawców kradzieży aresztowano szefa Wincentego Kowalka, który do kradzieży tej nie przyznaje się. Kradzieży cennych obrazów dokonano w galerji obrazów A. p. hr. Cieszkowskiego w Zwierzyncu pow. poznańskiego.

Burzliwa wiosna

PRAGA, 23.2

Berliński korespondent „Lidowych Novin” dowiaduje się, że na granicy węgiersko-jugosłowiańskiej oraz w okolicy Rjeki, organizują się chorwackie oddziały powstańcze, które z wiosną zamierzają wtargnąć do Chorwacji i proklamować niepodległość Chorwacji, którą Włochy natychmiast uznają, idąc za przykładem Japonii w Mandżurji.

Sytuację w Europie środkowej mają wykorzystać Niemcy w kierunku odzyskania Pomorza w czym Włochy również będą Niemcy popierać.

Nowa warzelnia soli na Słowaczczyźnie.

Dotychczasowa warzelnia soli w Preszowie o wydajności 6 wagonów soli dziennie okazała się niewystarczającą, wobec czego postanowiono wybudować nową warzelnię w Podbrzeżowej na Słowaczczyźnie, której wydajność dzienna wynosić będzie również 6 wagonów. Prace przygotowawcze zostały już rozpoczęte. Nowa warzelnia soli zatrudniać będzie 500 pracowników z Blatniskich Kopalń. Warzelnia ta zaopatrywać będzie głównie zachodnie kraje państwa.

Zkolei mówca oświadczył, że zadaniem władzy sowieckiej jest uczynić wszystkich członków kolektywu ludźmi zamożnymi, przy czym dawał wskazówki, w jaki sposób członkowie kolektywów mają się stać zamożnymi i to w ciągu dwóch lub trzech lat.

Należy przede wszystkim — mówił Stalin — lepiej uprawiać ziemię i dbać o własność

społeczną. Członków kolektywów, uchylających się od pracy należy traktować, jako tych co chcą żyć z cudzej pracy.

Powszechną uwagę zwróciła okoliczność, że powyższe przemówienie Stalina było jego pierwszym wystąpieniem publicznym, utrzymanem w tak niezwykle łagodnym tonie. Nie zawierało ono ani jednej groźby represji.

Echa sprawy brzeskiej

Pracowity sędzia

Zakończony został protokół rozprawy apelacyjnej w procesie brzeskim, sporządzony przez aplikanta sądowego p. Myszkorowskiego, który sekretarował na rozprawie. Protokół obejmuje 9 stron.

Nad wyrokami do wyroku pracuje osobiście referent sprawy, sędza Chodecki. Od dnia ogłoszenia wyroku przebywa w swym mieszkaniu, nie przychodząc zupełnie do

gmachu sądu apelacyjnego. Motywy mają być skończone niedługo, w ciągu najbliższych kilku tygodni.

Od czasu doręczenia motywów wyroku sądu apelacyjnego na ręce oskarżonych i obrońców przysługuje siedmiodniowy termin, na wniesienie skargi kasacyjnej do sądu najwyższego.

Formalne postępy piątlećki

Aresztowania

RYGA, 23.2

W Moskwie aresztowano wybitnego komunistę ukraińskiego Konara, który zajmował wyższe stanowisko w komisariacie rolnictwa ZSSR. Konar jest emigrantem ukraińskim z Małopolski wschodniej „Zachodnia Ukraina”. W Moskwie Konar pełnił w ostatnim czasie funkcję zastępcy komisarza rolnictwa. Aresztowanie Konara nastąpiło w związku z wykryciem organizacji sabotażowej w komisariacie rolnictwa, o której wspominał Mołotow w jed-

nem ze swych ostatnich przemówień. Prawie jednocześnie dokonano aresztowań wśród profesorów i studentów w Instytucie weterynaryjnym w Moskwie i Lenigradzie. Aresztowania stoją pod zarzutem niszczenia koni i bydła przypomocy szczepienia chorób zakaźnych (nosaczyny i drętwy). Wkrótce ma odbyć się t. zw. proces pokazowy wszystkich aresztowanych z zastępcą komisarza rolnictwa Konarem na czele.

WALKI W NIEMCZECH PRZYBIERAJĄ NA SILE

BERLIN, 23.2.

W mieście Zabrze na Śląsku Górnym, położonym w pobliżu polskiej granicy, rozegrały się wczoraj wieczorem formalne bitwy między socjalistycznym „żelaznym frontem” a zwolennikami Hitlera. W przebiegu tych starć około 30 osób zostało rannych lub ciężko rannych.

W innych punktach miasta bojówki hit-

lerowskie rozbiły zgromadzenie komunistyczne, pobijwszy dotkliwie wielu uczestników. Zuchwałość hitlerowców posunięta była tak daleko, że wyrwali policjantom palki gumowe i okładali nimi swych przeciwników. Po rozbiciu zebrania bójki przeniosły się na ulicę, gdzie hitlerowcy urządzili formalne polowanie na socjalistów i komunistów, ścigając ich nawet na przedmieściach.

Obrzymie śniegi we Włoszech.

RZYM 23.2

W północnych Włoszech spadły olbrzymie śniegi, jakich nie nołowano o szereg lat. Tor kolejowy na linii Florencia-Bolonia i Bolonia-Medjolan jest całkowicie zaspany śniegiem. Połączenia telegraficzne i telefoniczne w Apeninach są częściowo przerwane. Pociągi pociągowe Rzym — Bolonia — Wenecja i Rzym — Triest oraz Rzym i Medjolan musiały zatrzymać się we Florencji na czas nieograniczony. We wszystkich prowinc-

jach północnych Włoch pociągi przybywają z wielkimi opóźnieniami. Na linii Imola — Bologna ruch kolejowy uległ zupełnej przerwie. Zapasy śnieżne wynoszą przeciętnie metr wysokości a w okolicach Florencji i Bolonii przekraczają dwa metry. Z różnych miast Apenin północnych nadchodzą wiadomości o wielkich stratach wyrządzonych przez burze śnieżne. Instalacje świetlne zostały uszkodzone nie mał we wszystkich okolicach gdzie spadły śniegi szkółki są nieczynne.

1700 aeroplanów mają Sowiety

RYGA, 23.2.

Z Moskwy donoszą: Dziś obchodzone w Moskwie uroczystości 15-tą rocznicę istnienia armii sowieckiej. Podczas defilady, w której wzięły udział oddziały wojskowe garnizonu moskiewskiego, nad stolicą sowiecką krążyły liczne eskadry samolotów. Generalissimo go wiecki Werszyłow wygłosił przemówienie w

którym podkreślił znaczne postępy zbrojeń technicznych, zwłaszcza zaś lotnictwa, nawołując do prowadzenia dalszej akcji, składania ofiar na budowę samolotów, których liczba obecnie w armii sowieckiej, wynosi 1700. W innych miastach sowieckich również odbyły się uroczystości wojskowe.

Upaństwowienie nauki.

Właściwie to już niema o czym pisać. Klub BB. uchwalił projekt ustawy o szkołach akademickich, potem odbyła się manifestacja Legionu Młodych na cześć min. Jędrzejewicza, a w końcu „nieznani sprawcy” wybili szyby w redakcji jednego z pism warszawskich. Wszystko zatem w jednym tonie i we dług jednego szablonu.

W podobny sposób załatwiono się — jest to najwłaściwsze wyrażenie — z końcówą dyskusją nad projektem. Marszałek ograniczył przemówienia do 15 minut, a klub BB raz po raz zgłaszał wnioski o przerwanie dyskusji. Powtarzało się to w ciągu posiedzenia kilkanaście razy zawsze z niezawodnym skutkiem: opozycji odbierano głos, ale samym nie spieszo się do głosu. Jedynie poseł najbardziej wykształcony, dr. „humoris causa” Sanojca z Kołomyj wykazywał większe zainteresowanie wyższymi szkołami w Polsce, dorzucając od czasu do czasu swe uwagi do przemówień posłów opozycyjnych. Też typowy dla obecnych stosunków obrazek: z jednej strony przeciwko projektowi ustawy posłowie: Ryl arski, Bryła, Stroński, Komarnicki Staniszkis, Winiarski, Piotrowski, Lieberman, z drugiej — za ustawą — poseł Sanojca. Rzeczywista rzeczywistość — jak mówił b. premier Bartel.

Prawda, przemawiał jeszcze na końcu pan minister Jędrzejewicz. Mówił długo, broił się i usprawiedliwiał, to znowu atakował swych przeciwników, ale nie powiedział nic takiego, coby mogło trafić do przekonania i osłabić zarzuty, podnoszone przeciwko jego polityce.

Nikt nie jest prorokiem we własnym kraju... O trafności tego powiedzenia mógł się przekonać min. Jędrzejewicz. Zamiast poparcia — same klody pod nogi. Gdyby nie tych kilkunastu profesorów i karne szeregi B. B. to nie warto byłoby pracować i poświęcać się dla... Polski. Znikąd pomocy, a jeszcze mniej wdzięczności. Nawet ci, na których pan minister miał prawo liczyć, śpieszyli mu z poparciem jakoś chyłkiem, nieśmiało, wstydliwie. A reszta? — niema nawet o czym mówić, jak to przyjęto wyrażać się w sferach sanacyjnych... Wszyscy znaleźli się w przeciwnym obozie, wszyscy zawiedli i oddali się bez zastrzeżeń pod komendę obozów politycznych, zwalczających rząd i sanację. To był drugi refren, powtarzający się dość często w przemówieniu p. ministra.

Refren znany i nadużywany aż do znudzenia. Sprawa autonomii uniwersyteckiej nie jest zagadnieniem, interesującym tylko pana ministra i profesorów wyższych zakładów naukowych, ale dotyczy całego społeczeństwa. Nawet wówczas, gdyby projekt ustawy nie był zamachem na wolność nauki i nauczania i był wniesiony w porozumieniu z czynnikami, bezpośrednio tą sprawą zainteresowanymi, nie udałoby się uniknąć dyskusji politycznej i udziału w niej stronnictw politycznych.

Nie temu dziwić się należy, że sprawa autonomii wyższych zakładów naukowych stała się przedmiotem ostrej walki politycznej, ale że w walce tej udział społeczeństwa jego reprezentacji kulturalnych i społecznych nie jest tak wielki, jak tego wymaga powa-

ga zagadnienia. Mimo wszystko, za dużo jest jeszcze nieobecnych i biernych wówczas, gdy rozgrywa się los nauki i kultury polskiej.

Myli się także pan minister — pisze „Gł. Narodu” gdy twierdzi, że „rząd na wszystko łoży”, a więc musi mieć decydujący wpływ na organizację nauczania. Nie rząd, lecz państwo, a właściwie społeczeństwo, które właśnie w sprawie autonomii uniwersyteckiej, znajduje się po drugiej stronie, nie po tej gdzie jest rząd, min. Jędrzejewicz i BB. Więc sprawa ta winna być zdecydowana w myśl życzeń i postulatów społeczeństwa, które płaci na utrzymanie wyższych szkół akademickich i wogóle całego szkolnictwa.

Pan minister Jędrzejewicz może się nie wstydzić daty uchwalenia ustawy o szkołach akademickich, może być nawet z niej dumny, ale to nie znaczy, aby mogło być dumne

z tego społeczeństwo i kultura polska. A to drugie jest, bądź co bądź, o wiele ważniejsze. Nawet największe gwiazdy ministerjalne mijają i nic po nich nie pozostaje. Tak nas uczy historia.

B. B. w Sejmie przy współudziale kilku posłów żydowskich zrobił, co mu kazano: uchwalił ustawę, która ani nauce, ani Polsce nie przyniesie nic dobrego. Teraz kolej na jego oddział w Senacie. Nie ludźmy się, aby tam wprowadzono jakie istotne zmiany do ustawy. Może dla decorum zrobi się to i owo aby się później cofnąć w ostatniej chwili. — Nie będzie to z pewnością sprawa zbyt przyjemna dla sanacyjnych konserwatystów, ale jest już ich los taki, że muszą spijać gorzkie piwo. Są to także ofiarnicy, ale innego typu, niż minister Jędrzejewicz.

Interpelacja klubu Narodow. dop. Min. Spr. Wew.

Na dzień 19 lutego b. r. Stronictwo Narodowe zwołało 5 wieców publicznych w województwie tarnopolskim, a mianowicie: w Tarnopolu, Złoczowie, Brzeżanach, Skalacie i Trembowli. Wszystkie te wiece zostały w krótkiej drodze przez władze administracyjne zakazane. Jako powody zostały podane nieistotne względy formalne, albo wręcz jak w Tarnopolu i Brzeżanach względy spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Zakazy przyszły w ostatniej chwili tak że ludność wiejska przybyła do wszystkich tych miejscowości. W przybliżeniu przybyło ich 8 do 10.000. Nie doszli uczestnicy wiecu musieli przejść kilka kilkanaście a nawet kilkadziesiąt km w okresie zimy, aby dowiedzieć się na miejscu, że polskich mówców słuchać im nie wolno. Jakież bowiem inne przyczyny mogli sobie przedstawić, skoro wiedzieli bardzo dobrze że wiece ruskie i żydowskie odbywają się w zupełnym spokoju, w ciągu ubiegłego roku odbyły się w Tarnopolu, w Trembowli, Rodhajcach manifestacje ruskie, w których

brało udział po 10 15.000 uczestników. Manifestacjom tym nikt nie przeszkadzał. Były one na zewnątrz dowodem rosnącej organizacyjnej ruchu ukraińskiego. W tym samym czasie ludność polskiej organizować się nie można. Nie wolno jej wogóle żyć życiem publicznym chyba chodzić na wiece jedyńki i słuchać na baczność przemówień posłów rządowych. Nie dziwnego że w tych warunkach energia i sprawność organizacyjna, żywiołu polskiego cofa się na każdym kroku.

Podpisani zapytują Pana ministra Spraw Wewnętrznych:

- 1) Czy wiadomo Mu są te zarządzenia wojewody tarnopolskiego i podwładnych mu funkcjonariuszów?
- 2) Co uczynił, aby zapewnić obywatelom polskim korzystanie z prawa o ogłoszeniach?
- 3) Czy ukarał tych podwładnych, którzy dopuścili się nadużyć przy stosowaniu ustawy o zgromadzeniach?

Warszawa dn. lutego 1933 r.

Powrót zimy

Sądono powszechnie, że po silnej fali mrozów, która nawiedziła Polskę w ostatniej dekadzie stycznia, zima załamała się i że w połowie lutego i przez cały marzec będziemy mieli wiosenną pogodę. Kroniki meteorologiczne porównywały rok bieżący pod względem mrozów z r. 1912, kiedy to po dość łagodnej początkowo zimie, nawiedziły Polskę w styczniu bardzo silne mrozy, a następnie w połowie lutego i w marcu była zupełnie wiosenna pogoda.

Porównanie roku bieżącego z r. 1912 nie sprawdziło się. Luty spłatał nam figła i potwierdził w całej rozciągłości staropolskie przysłowie, które mówi „luty włóż buty”

W dniu wczorajszym niespodziewanie rozszalała nad Polską wichura śnieżna, która trwała przez cały niemal dzień wczorajszy, z małymi przerwami, przez noc i dzisiaj do godz. 10 rano. Wzmogła się również fala mrozów i temperatura doszła do 10 stopni poniżej zera. W ciągu dzisiejszej nocy mróz zelżał i dziś rano było już tylko 3 stopnie poniżej zera.

Śnieg, który sypał wczoraj cały dzień spowodował utrudnienie w komunikacji tramwajowej.

Według danych Państwowego Instytutu Meteorologicznego do dziś wieczór przewidywana jest następująca pogoda: w całym kraju pochmurno z opadami śnieżnymi zwłaszcza w dzielnicach południowych. W Wileńszczyźnie i na Polesiu umiarkowany mróz. Umiarkowane chwilami porywiste wiatry z kierunków wschodnich, powodujące miejscami zamiecie śnieżne.

UDAŁO SIĘ.

Słyszycy z rörtargnienia profesor wraca do domu i z dumą pokazuje żonie parasol!

No tym razem nie powiesz że zgubiłem parasol!

— Tak — ale tym razem nie zabierałem go wcale.

Charakterystyczna zmiana poglądów

Winston Churchill, popularny poseł partji konserwatystów, mówca, pisarz, były dowódca wojsk na lądzie i morzu, działacz społeczny, który w okresie od 1905 do 1929 r. piastował 10 różnych ważnych urzędów ministerjalnych, wygłosił w dniu 16 lutego na zgromadzeniu wyborców swego okręgu przemówienie bardzo znamienne. Pan Churchill bowiem jeszcze przed kilku miesiącami donosił swym głosem wołał w parlamencie angielskim, że „kwestja wschodnich granic państwa niemieckiego wymaga natychmiastowej akcji i należy przystąpić niezwłocznie do usunięcia zarzewia grożącej wojny, które tkwi w uporze polskim i zamiarze Polaków zatrzymaniu nieszczerzego korytarza gdańskiego” (1). A teraz pana Churchilla groza ogarnia na myśl o niebezpieczeństwie, które tkwi w Niemczech. Pan Churchill objaśnił wyborców swoich, że duch militarystyki pruskiej z czasów Wilhelma II odżył dzisiaj w Niemczech i jest o wiele groźniejszy aniżeli przed rokiem 1914. Pan Churchill nareszcie przyszedł do

przekonania że zarzewia przyszłej wojny nie należy w „uporze” Polski utrzymania za wszelką cenę prastarych ziem polskich, częściowo jej zwróconych w roku 1919, lecz w tym szale nienawiści i pogardy dla najświętszych praw ludzkości, w tej fali fanatyzmu, która zalewa spaczony mózgi hitlerowców, w tych pogroźkach kanclerza Przeszy niemieckiej w stronę narodów ościennych.

Pan Churchill oświadczył zebranyemu zespołowi wyborców swoich, że „jest bardzo szczęśliwy, iż Francja posiada tak doskonałą armię, inaczej bowiem trudno byłoby przewidzieć następstwa tego szale, który owładnął ogniste umysły młodzieży niemieckiej do tego stopnia, że jedynym jej pragnieniem jest cierpieć i umierać za „Vaterland”.

Cieszy nas niezmiernie, że pan Winston Churchill zmienił pojęcie swoje o zarzewiu przyszłej wojny i że tę zmianę pojęć swoich obwieścił społeczeństwu angielskiemu z odwagą, cechującą wszystkie jego poczynania dotychczasowe.

bażecznie wysokich cenach przez noc całą, pani Meyrick otwierała dwa lub trzy nowe kluby pod innymi nazwami. Zapłaciła ona w paru ostatnich latach kilkanaście tysięcy funtów szterlingów grzywny, wydała tysiące funtów na przekupstwo wysokich funkcjonariuszów policji londyńskiej, a sześciokrotnie odsiadywała karę więzienną, pięćdziesiąt razy po 6 miesięcy i jednorazowo 15 miesięcy ciężkiego więzienia.

Rani Meyrick pozostawiła dwie córki za meżne za lordów, byłych bywalców jej klubów, no i pół miliona funtów zaoszczędzonych, z umiłowanego przez nią businessu...

Zbieg z Bolszewji

W Bistunach, w odległości trzech kilometrów od Lidy, wylądował samolot bolszewicki wojskowy, uzbrojony w karabin maszynowy. Lotnik, w czasie lądowania ranił się lekko. Lotnik oświadczył, że należy do eskadry bolszewickiej, w Mińsku Litewskim, zbiegł do Polski dobrowolnie i prosi o udzielenie mu prawa azylu. Zbiega przewieziono do Wina do dyspozycji władz wojskowych.

Strasna eksplozja w Szanghaju

W akcyjnej fabryce gumy w Szanghaju wydarzyła się dziś strasna eksplozja. Na parterze dwupiętrowej fabryki znajdował się aparat wulkanizacyjny, który z nieznanymi jeszcze przyczynami wyleciał w powietrze, wskutek czego cały budynek został doszczętnie zniszczony. Po eksplozji wybuchł pożar, ale, że tylko niewielu zatrudnionych w fabryce robotników zdołało się uratować. Liczbę ofiar oceniają na 200 osób. Szajęjący pożar uniemożliwił natychmiastowe podjęcie akcji ratunkowej.

IUŻ CZAS

— Czemu palisz twoje dawne świadectwa szkolne?

— Aby nie wpadły w ręce mego malca. Uczy się teraz czytać.

Epidemia grypy w Anglii

przybiera coraz groźniejsze rozmiary.

W mieście Peterborough zamknięto wszystkie szkoły na okres jednego miesiąca, ponieważ na ogólną liczbę 5.800 dzieci szkolnych, 2.500 chorych jest na grype.

W miejscowości rybackiej Flamborough liczącej 1.400 mieszkańców, niema ani jednego domu, w którym jeden lub dwóch członków rodziny nie byłoby chorych na grype. W wielu domach całe rodziny zapadły na tę chorobę.

W mieście Coalville zamknięto teatry z powodu zachorowania na grype wszystkich bez wyjątku artystów.

W mieście Leicester, liczącym 114 tysięcy mieszkańców, 131 urzędników pocztowych padło ofiarą grypy.

W Londynie 198 pracowników straży o

gniewnej zapadło na grype.

Sprawozdanie śmiertelności z 118 miast Anglii za ubiegły tydzień wykazuje 4041 wypadków śmiertelności spowodowanych gripą. W samym Londynie w ubiegłym tygodniu 371 osób umarło z powodu grypy.

W dniu 20 stycznia zmarła na skutek grypy po trzydniowej chorobie osławiona w Londynie „królowa klubów nocnych, ciocia Kasia Meyrick”, licząca lat 56. Pani Meyrick od lat kilku uważana była za bohaterkę w kołach londyńczyków, spragnionych nocnych zabaw i rozrywek, których dostarczała im w licznych swoich klubach, drwiąc sobie najzupełniej z władz policyjnych. Zaledwie policja zamknęła jeden klub nocny, w którym goście raczyć się mogli napojami alkoholowymi po

45)

Przekład z angielskiego.

Tajemniczy dokument.

(wyciąć i zachować)

— Skoro znalazł się pan w tym pokoju, miałem możliwość przycisnąć ten dzwonek i kazać odstawić cię do Spandau, gdzie ludzie umieją prędko załatwiać się z takimi bydlakami, jak pan, ale ta gra bawiła mnie, z przyjemnością przyglądałem się angielskiemu szpiegowi, usiłującemu wyprowadzić w pole mnie, starego mistrza! Czy pan wie, głupi osie, że stara Schratt zna doskonale Anglików że całe lata spędziła jako nierządnicą w Londynie i że jeden rzut oka na paszport, który pan skrętnie spalił, wystarczył jej, by zapamiętać pańskie nazwisko. Ach, o tem pan pewno nie wiedział!

— Czy mam jeszcze powiedzieć panu, że lepsza ta od niej pochodzi? Tak, od starej Schratt, która za pracę ostatniej nocy dostanie piękny prezent — a która doniosła mi te legatycznie, że trup, leżący w jej pokoju, miał na szyi łańcuszek i płytkę z nazwiskiem Semlina! Ha! Tego pan nie przewidział, co?

— A pan tu targuje się ze mną i paple bez sensu! Pan chce mi dyktować warunki! Nie czujesz już, psie, stryczka na gardle? Szpiclu, który pokpił sprawę, nędzniku, którego mogę wysłać na śmierć skinięciem małego palca! Tak, kapitanie Desmondzie Okewood... otrzymasz pan teraz zasłużoną nagrodę... ale najpierw muszę mieć te papiery!..

Ryknął: „dawaj je zaraz!”, ruszył ku mnie, podobny do dzikiej bestii w puszczy.

Zyły wystąpiły mu na skroniach, szerokie włochate nozdrza drgały drapieźnie, ciężki oddech wypadał przez nie ze świstem, podczas gdy długie łapy wyciągnęły się ku mojej szyi.

Czekałem na niego gotowy do obrony — posłyszałem stuk drewnianej nogi o posadzkę i w tej samej chwili porwałem marmurową płytę kaloryferu, leżącą za mną, podniosłem ją wysoko nad głowę i z rozmachem trzasnąłem nią w jego potężny łeb.

Padł na podłogę bezwładnie jak łachman a krew od razu pusiła się ciurkiem na połyskliwe płyty posadзки. Schyliłem się nad leżącym, porwałem papierosnice i uciekłem z pokoju.

ROZDZIAŁ XI

PANNA MARY PRENDERGAST NARAŻA SIĘ NA OBMOWĘ.

Pokoje nasze łączyły się ze sobą w taki sposób, że można było przejść z jednego do drugiego, nie wychodząc na korytarz... Schmalz, opuszczając mój pokój, musiał przejść przez łazienkę, by znaleźć się u siebie. Tylko straszliwe podniecenie ostatnimi wypadkami może usprawiedliwić fakt, że zapomniałem zasunąć rygiel od drzwi, łączących mój pokój z łazienką. W danym wypadku jednak nie myślałem o niczym, lecz wybiegłem na korytarz, a w uszach huczał mi śię

głos odgłos ciała, walącego się ciężko na ziemię; mimo to doznałem wrażenia, że ktoś lekkimi krokami przebiega łazienkę. W następnej chwili posłyszałem skrzyp otwieranych drzwi, a potem krzyk przestraszenia.

W korytarzu panował półmrok, cisza i pustka, tak dokładna, jakby pokoje na tem piętrze były niezamieszkałe. Nigdzie nie było widać ani jednej pary wystawionych bucików, a półotwarte drzwi apartamentów świadczyły aż nadto wyraźnie, że wszystkie pokoje stały pustką.

Nie traciłem czasu na zastanawianie się ani obmyślanie planów. Posłyszawszy ów przeciągły krzyk przerażenia, rzuciłem się wprost przed siebie korytarzem, dobiegłem do zakrętu, a zobaczywszy schody, prowadzące w górę, pomknąłem niemi, przysadzając po trzy, cztery stopnie naraz. W chwili, gdy dopadłem następnej kondygnacji, posłyszałem na dole jeszcze jeden donośny okrzyk... stuk drzwi, odgłos kroków, a potem cisza!

Stałem w korytarzu, niczem a eroźniącym się od tego, który opuściłem przed chwilą, również mrocznym i pustym z niezajętymi pokojami. Mimo wielkiego wzburzenia, w jakim się znajdowałem, kontrast górnych, ciemnych i opuszczonych pięter, z jasno oświetlonym przedsiönkiem, pełnym służby we wspaniałej liberji, narzucił się mojej uwadze z niepojętą siłą. Więc nawet hotele były w tym czasie owej blagi, jaką wyczułem czytając niemieckie dzienniki w Rotterdamie.

Nie byłem zdolny do powzięcia żadnego określonego planu działania, czułem tylko nie wymowną chęć ogdzielenia się jaknajwiększą przestrzenią od potwornego małpoluta, leżącego na podłodze w moim pokoju.

(C. d. n.)

KRONIKA

Proste rozwiązanie niepożądanego rozwiązania Kopnięcie w brzuch

KALENDARZYK

Macieja

Jad komunizmu w dziecięcej duszy.

(a) W dniu wczorajszym na przewodzie Sądu Okręgowego w Łodzi znalazła się sprawa 16letniego Markusa Hochmana, zamieszkałego przy ulicy 1 Maja 137, oskarżonego o działalność komunistyczną. Wątpić należy, czy w tym wieku młodzieniec zdawał sobie dokładnie sprawę ze swej działalności, a zda nie to podzielił Sąd, wyznaczając czasowo opiekę nad nieletnim przestępcą.

Tło sprawy przedstawia się następująco: W dniu 13 lipca 1932 r. patrol policyjny, obchodząc ulicę Łąkową, przed posesją fabryczną Nr. 3 zauważył dwóch jakichś osobników, którzy wychodzącym robotnikom rozdawali ulotki.

(a) Niezwykłą wręcz historię rozpoznał Sąd Grodzki w Łodzi pod przewodnictwem sędziego Łuszczewskiego. Tło samej sprawy jest zjawisko dość często obserwowane, natomiast zakończenie nader ciekawe i niecodzienne.

Szymon Dawidowicz, zamieszkały przy rodzicach przy ul. Berka Joselewicza 14 nawiązał bliższe stosunki z Mariem Paręczewską, zamieszkałą przy ul. Limanowskiego 44.

Prawdopodobnie, jak to w takich wypadkach bywa, Szymon przyrzekał, że zaślubi ukochaną, być również może, że sama ona liczyła wyłącznie na to, dość że w wyniku tych stosunków, Paręczewska poczuła się w ciąży. Szymon Dawidowicz, gdy dowiedział się o następstwach swej miłości, niezwłocznie zerwał z kochanką i przestał ją odwiedzać.

Ta jednak nie dała się zbyć łatwo. Napisała kilka listów do ojca Szymona, Dawida Dawidowicza grożąc, iż w wypadku, gdyby Szymon ożenił się z inną, rzecz skończy się śmiercią jego lub jej. W listach tych Paręczewska postawiła żądanie, by Szymon zaślubił ją, względnie by załatwił drogą okupu sprawę.

Dnia 17 grudnia 1932 r. Paręczewska czatowała na eks narzeczonego w bramie domu przy ul. Zawiszy 22, pragnąc z nim ostatecznie skończyć.

Dawidowicz nadszedł w towarzystwie swego ojca Dawida i matki ldy. W tym momencie Paręczewska wysunęła się z bramy zatrzymała idących i zagroziła Szymonowi, iż gdy nie przyrzeknie, że załatwi sprawę w najbliższym czasie, rozprawi się z nim doraźnie. Na poparcie swych groźb Paręczewska wydobyla fiaskę z kwasem solnym. Dawidowiczowi uprzedzając napastniczkę, rzucili się na nią z zamiarem obezwładnienia. W czasie awantury, Szymon kopnął eks przyjaciółkę w brzuch tak silnie, iż z tej racji rzekomo miało nastąpić poronienie.

Uważając się za pokrzywdzoną Paręczewska wniosła skargę do Sądu przeciw Dawidowiczom Dawidowi ldy i Szymonowi o zadanie ciężkiego uszkodzenia cielesnego.

Obronę oskarżonych wnosili adw. apl. Baum. Sąd po naradzie wydał wyrok na mocy którego Dawid Dawidowicz l m. aresztu, ldy Dawidowicz uniewinniona, Szymon Dawidowicz l m. aresztu.

Na dnie nędzy.

Tragiczne przeżycia bezdomnej matki.

(a) W dniu 11 października 1932 roku do 7 komisariatu PP. zgłosił się Tadeusz Wojciechowski zamieszkały przy ul. Andrzeja 80 i zameldował że tegoż dnia w bramie domu znalazł dziecko płci żeńskiej liczące około 1 miesiąca życia, porzucone w zawiniątku ze szmat.

Dziecko posłano do żłobka, policja zaś wdrożyła poszukiwania za matką, które ustaliła że była 25-letnią bezdomną Stanisława Wieczorek niezamężna.

Znajdowało to uzasadnienie w tem, iż dnia 31 września 1932 r. na boisku ŁKS znalaziono wijącą się w bólach przedporocowych Wieczorkównę, która tam się ułokowała. Wezwane pogotowie przewieźło chorą do kliniki gdzie urodziła dziecko płci żeńskiej a następnie po 10 dniach opuściła klinikę wraz z dzieckiem w dniu 10 października ub. r.

Wieczorkówny nie można odnaleźć. Do plero w dniu 22 stycznia r. b. doprowadzono do 7 kom. Pl, bezdomną która nocowała w klatce schodowej w jednym z domów przy ulicy Śródmiejskiej.

Zatrzymaną okazała się poszukiwana Wieczorkówna. Pociągnięto ją do odpowiedzialności za porzucenie dziecka.

Badana przez policję przyznała się do winy i opisała swe przeżycia. Przybyła do Łodzi ze wsi rodzinnej w obawie przed sromotą błądziła się i nocowała w polu, w bramie lub gdzieś na schodach. We wrześniu zabrano ją do kliniki, gdzie przebyła 10 dni. Gdy po opuszczeniu kliniki znalazła się na ulicy z dzieckiem, niezwłocznie przyszło jej do głowy aby dziecko gdzieś porzucić.

Było to jej jedyne wyjście albowiem i tak nie mogła jej wyżywić wybrała więc tą drogę w nadziei że ktoś zajmie się wychowaniem dziecka. Za jej było m. leństwa owi nęła je więc w ostatnie szmaty, wskutek czego nabawiła się i o tem choroby.

Osobników owych zatrzymano. Byli to Lajwe Boruna i Markus Hochman. Od Hochmana odebrano 164 sztuk odezwo, a w mieszkaniu jego znaleziono ukryte w skrzyni dalsze odezwy w liczbie kilkuset sztuk. Przy Borunie nie znaleziono nic kompromitującego i sprawa przeciw niemu została umorzona.

Natomiast Hochman zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych. Sąd skazał nieletniego komunistę na umieszczenie w zakładzie poprawczym, wykonanie kary jednak zawiesił i postanowił zarządzić specjalną opiekę społeczną nad Hochmanem, przez kuratora wyznaczonego w tym celu przez Sąd dla nieletnich.

Spowiedź swą powtórzyła w dniu wczorajszym na przewodzie w Sądzie Okręgowym w Łodzi, po rozpoznaniu sprawy. Sąd skazał 23-letnią Stanisławę Wieczorek na miesiąc a resztu.

Samobójstwo zawiedzionego w miłość

(a) W mieszkaniu własnym przy ul. Towarowej 16 pozbawił się życia przez powieszenie 20-letni Jan Chmielewski.

Tło samobójstwa, jak ustalono, to zawód miłosny. Chmielewski zakochał się w urodziwej dziewczynie która jednak zaloty jego przyjmowała wręcz ozięble, co kochliwego młodzieńca przyprawiało o ataki nerwowe, tembardziej, że projekt jego miłości romansował z innymi.

Psychiczny nastrój zakochanego pogarszał się z każdym dniem i doprowadził do te

go, iż Chmielewski postanowił skrócić swe życie, by nie patrzeć na to, jak ukochana jego romansuje z innymi.

W dniu wczorajszym korzystając z chwilowej nieobecności domowników powiesił się na szelkach umocowanych na haku wbitym w ścianę.

Samobójstwo spostrzegli sąsiedzi i pospieszyli desperatowi z pomocą. Odcięto w śielca i wezwano pogotowie, jednak przed przybyciem lekarza Chmielewski zmarł.

Zwłoki zabezpieczono na miejscu.

NIEUDANY WYSTĘP OSZUSTA KARCJANEGO

(a) Na ulicy Rajtera i Limanowskiego od dłuższego czasu grasowała paczka jakichś oszustów, którzy we wnękach bram rozkładali stoliczki przenośne i ogrywali przechodniów, którzy dali się wciągnąć do gry zachęcani wygraniem.

Policja od chwili spostrzeżenia tych nieudolnych występów kroczyła tuż za oszustami, którzy jednak sprytnie wymykali się w porę.

W dniu wczorajszym patrol policyjny osaczył oszustów w bramie domu przy ulicy Rajtera 23.

W ostatniej chwili pomocnicy zdołali sprytnie się wyknać, tak że zatrzymano jedynie „krupiera”, który właśnie rzucał trzema kartami. Karty i pieniądze skonfiskowano, oszusta zaś zatrzymano do dyspozycji władz sądowych.

Zatrzymanym okazał się Feliks Karko

bez stałego miejsca zamieszkania. Kopka już po raz 7my z rzędu został przychwycony na gorącym uczynku oszustw karcjanych, poprzednio już był karany nawet za podobne przewinienie.

Niemile odkrycie

(a) Na ulicy Brzezińskiej obrę cmentarza żydowskiego przechodnie w dniu wczorajszym znaleźli w zawiniątku zwłoki noworodka płci żeńskiej, liczącego około trzech miesięcy.

Wnioskując ze stanu zwłok, leżały one niezbyt długo i śmierć nastąpiła zaledwie przed kilku dniami. Trupa przesłano do prętorjum, za wyrodną matką zaś, policja wdrożyła poszukiwania.

Kupicie czekolade Piaseckiego!

Okropny wypadek przy pracy.

(a) W hucie szklanej przy ulicy Nowej 18 | 20 miał miejsce nieszczęśliwy wypadek. Zatrudniony tamże hutnik Władysław Nierczyński, zamieszkały przy ul. Weselnej 11 wskutek nieostrożności uderzony został przez kolegę swego Mariana Kurczewskiego (Nowa 18), tak zw. dystylą to jest rurką żelazną do

odlewania szkła.

Rurka trafiła Nierczyńskiego w oko, po wdując wypłyńnięcie tegoż. Wezwany na miejsce wypadku lekarz pogotowia kasy chorych przewiózł rannego w stanie ciężkim do szpitala okręgowego.

Bezczelna propozycja.

— „Journal des Debats“ donosi z Genewy: Aby skłonić Niemcy do wyrzeczenia się armii zawodowej, narzuconej im przez traktat wersalski, nie wystarczy wziąć pod uwagę serie etapów rozbrojeniowych. Korespondent dowiadyuje się, iż w kołach hitlerowskich gdzie mówi się o sprawach bez ogródek, utrzymują, że Rzesza rozwiąże Reichswehre dopiero wówczas, gdy Prusy Wschodnie nie będą oddzielone od Rzeszy przez „korytarz gdański“. Etapy reorganizacji militarnej, ja-

kie rząd niemiecki chce narzucić, są raczej etapami politycznymi. W chwili obecnej, i jeszcze długo, dopóki sprawa rewizji traktatów nie zostanie zakończona, głównie co do kwestji granic wschodnich, Europa będzie ożymywała w Genewie od przedstawicieli Rzeszy tylko mgliste przyrzeczenia. Korespondent zadaje pytanie, poco Francja prowadzi w Genewie nieskończone dyskusje nad projektem rozbrojenia, który nie da się nigdy zre-

Smierć wskutek sugestji.

Z Haiderabadu donoszą o wydarzeniu niezwykłym:

Wysoki urzędnik hinduski Kandhand Hiramandani uległ apopleksji i przez kilka dni leżał w agonji. Kiedy lekarze stracili już wszelką nadzieję, dopuścili, do łóża umierającego jego żonę. Prawie bezprzytomna dopadła do swego męża i błagała go by zabrał ją ze sobą, oświadczając, że jeśli tego nie uczyni odbierze sobie życie.

Prosiła go tak gorąco, że zgodził się na wspólną śmierć. Umierający wydał ostatnie swe rozporządzenia, majątek cały zostawił dla ubogich i kazał przygotować dwa pogrze-

by. Spokojny i szczęśliwy wyzionął ducha. Podczas przygotowań do pogrzebu, wdowa pożegnała się z rodzicami, potem powróciła do domu, kazała ustawić sobie łożo obok zwłok męża i przygotowała się na śmierć.

Wkrótce potem wpadła w odurzenie i pomimo, że zawezwano pomoc lekarską, po kilku godzinach zmarła, podążając za swym ukochanym mężem.

Wzruszający ten przykład niezmierniej niemal miłości i wierności małżeńskiej sięgający aż poza grób zapewne opowiadany będzie kiedyś wnukom i prawnukom, jako piękna legenda.

Upadek miast w Polsce

Związek Miast Polskich sporządził interesującą statystykę miast. Okazuje się z niej, że niektóre miasta w Polsce gwałtownie maleją. I tak np. w Nowej Wilejce ilość mieszkańców w ciągu ostatnich lat spadła z 10,182 na 6,958, czyli o 31 procent. Drugie miejsce zajmuje Korzec na Wołyniu, w którym ilość mieszkańców zmniejszyła się z 4,946 na 3,956, czyli o 20 procent. Mniej liczą obecnie mieszkańcy, niż dawniej miasta: Zbaraż, Dąbrowa Górnicza, Działoszyce, Władysławów, Turzek, Pińczów i inne. Ogółem takich miast

jest 46

Wśród miast, których liczba wzrosła w ciągu ostatnich 10 lat, pierwsze miejsce zajmują Smorgonie, których ludność powiększyła się z 154 osób do 4 094, drugie miejsce zajmuje Gdynia, której ludność z 1,268 osób wzrosła do 30,210. Następnie idzie Trzebinia z 1,317 do 60,034, Stanisławów z 28,204 do 60,256 osób, Zakopane z 8 808 do 17,703 osób, Krynica z 2,341 do 4,626 osób, Otwock z 8,560 do 14,996 osób i Będzin z 37,855 do 47,812 osób.

PRZEMYSŁ WOJENNY W JAPONJI

Tocząca się od dłuższego czasu wojna na terenie południowym Chin przysporzyła zysku i pracy przemysłowi pracującemu w Japonji na cele wojenne. Dzięki zamówieniom rządowym różne działy przemysłu, pośrednio i bezpośrednio związane z wojną, prosperują aż miło. Tak więc Japońska Spółka Przemysłu Chemicznego zaangażowała 450 robotników mimo kryzysu, Towarzystwo Budowy Aeroplanów Nakasama zwiększyło personel swój z 700 do 1,600 osób, trzy huty „Nippon“ „Asam“ i „Fuji“ — wprowadziły pracę nocną aby wydołać potrzebom.

Fabryki jedwabiu, mydła, bawełny, cellulozu, etc. pracują pełną parą, aby wypełnić otrzymane zamówienia dla armji. Ale nie tylko przemysł wielki i średni, lecz nawet małe warsztaty otrzymują subsydia i zamówienia od rządu, korzystając w ten sposób z konjunktury wojennej, która pozwala im przetrwać okres kryzysowy.

Poza przemysłem prywatnym istnieje w Japonji przemysł wojenny, należący do pań-

stwa. Według statystyk z roku 1930 istnieje w Japonji 348 fabryk i zakładów metalurgicznych, stanowiących własność państwa, które liczebnie tworzą 62,9 proc. wszystkich fabryk państwowych. Fabryki te zatrudniają 94,500 robotników; są to przeważnie fabryki amunicyj. Liczba fabryk prywatnych, metalurgicznych i mechanicznych, sięga 9,600; zatrudniają one 247,500 robotników.

Przemysł chemiczny datuje się w Japonji od niedawna; 7 fabryk zatrudniających 3,000 robotników pozostaje pod bezpośrednią kontrolą rządu. Natomiast produkcja azotu wzrosła dwukrotnie w ciągu 10 lat i zajmie obecnie czwarte miejsce w świecie.

Płace zarobkowe w fabrykach rządowych są wyższe, niż w fabrykach prywatnych, co ma na celu przyciągnięcie do tych zakładów najlepszych, najbardziej wykwalifikowanych sił robotniczych.

Poławiacze żarówek

(a) W śródmieściu grąsuje ostatnio szajka złodziejasków, którzy obrali sobie za specjalność kradzież żarówek z ubikacji, korytarzy i t. p. dostępnych dla publiczności miejsc. Mimo obostrzenia dozoru, złodzieje zawsze zdołają popełnić kradzież bezkarnie i niespostrzeżenie umknąć, tembardziej że działają przy pomocy specjalnych lasek, zaopatrzonych w uchwyty do żarówek tak iż trudno stwierdzić przygotowania do kradzieży.

Na skutek skarg licznych poszkodowanych, przeważnie dozorców domowych, władze policyjne wdrożyły energiczne poszukiwania.

Jedyny sposób inkasa komornego

W domu Chaima Silbermana przy ulicy Nowowiejskiej 32, mieszkał ciekaw Kraut, który od dłuższego czasu zalegał z komornem. Wczoraj Silberman spotkawszy Krautą zażądał od niego zapłaty komornego. Gdy Kraut odmówił Silberman wyjął rewolwer i zaczął grozić Krautowi. Kraut począł uciekać, a za nim pogonił z rewolwerem w ręku Silberman. Dopiero policja położyła kres incydentowi.

Odczyt.

Staraniem Rady Grodzkiej B. B. W. R. w Łodzi w niedzielę, dnia 26 bm, o godz. 11 w sali I Oddziału Łódzkiej Straży O. O. przy ul. 11 Listopada Nr. 4 odbędzie się zebranie, na którym p. poseł Jerzy Schimmel wygłosi odczyt pod tytułem „Źródła kryzysu światowego“.

Karty wstępu wydaje Sekretariat Rady Grodzkiej B. B. W. R., ulica Piotrkowska 96, codziennie w godz. 18—20.

Gdyby p. poseł Jerzy Schimmel wygłosił odczyt p. t. „W jaki sposób BB. przyczyniło się do podniesienia nieruchomości miejskiej“, odczyt wzbudziłby niewątpliwie stokroć większe zainteresowanie.

Teatr i sztuka

TEATR MIEJSKI

Dziś, jutro i pojutrze wieczorem najlepsza z sensacyjnych sztuk ostatniej doby frapującej „Pokój Nr. 17 na III na piętrze“ L. Zilaby.

Jutro w sobotę o godz. 4 popołudniu po cenach znacznie zniżonych przeżabawny „Medor“.

W niedzielę o godz. 4tej popołudniu po raz bezwzględnie ostatni „Pani nie chce mieć dzieci“.

Wkrótce rozpoczynają swe występy w Teatrze Miejskim znakomici artyści teatrów warszawskich Maria Przybyłko, Potocka i Aleksander Węgierka w głośniejszej sztuce „Passeur“ a „Kobieta, która kupiła męża“.

Redukcję urzędników w ZSSR.

Moskiewska „Prawda“ publikuje dane, dotyczące redukcji urzędników w sowieckich przedsiębiorstwach. W kraju zakaukaskim przeprowadzono redukcję w 704 urzędach, przyczem z 33,390 pracowników zredukowano 8,623 osób.

W republikach śródkowo-azjatyckich z 87 organizacji zredukowano 32; z pozostałych 55 przedsiębiorstw zredukowano 620 osób. W środkowym okręgu Czernoziemia zredukowano 4,395 pracowników czyli 31,7 proc. ogółu personelu. Taki mniej więcej odsetek pracowników zredukowano również w innych częściach Związku Sowieckiego.

MA COS z TEGO

— Gotuje i smaże dla ciebie przez cały dzień! I co mam z tego, nic?

— Nie martw się bo mam katar kiszek

Widowiska

TEATRY:

TEATR MIEJSKI — Pokój 17 na III piętrze
TEATR KAMERALNY — Egipska przesienica

TEATR POPULARNY — Pepina
JAR — Asy w Jarze

KINA

CASINO — Romeo i Julcia
CAPITOL — Mata Hari
MIMOZA — Odrodzenie
CZARY — Zwycięstwo 4 z Legji
GRAND-KINO — Czar jej oczu
LUNA — Jasnowłose sen
CORSO — Krwawy wywóz
PAN — Bezdomni
STYLOWY — Noc w Grand Hotelu
OSWIATOWY — dla doros. Braterstwo Ludów
dla młodz. Harold, trzymaj się!
LUDOWY — Miłość Zorzety
BAJKA — Król to ja
RAKIETA — Kino nieczynne
PALACE — Zatrute dusze
PRZEDWIOSNIE — Rasputin
SPLENDID — Dziesiąty kochanek
ADRIA — Dobroczyńca ludzkości
METRO —
SZTUKA — Glorja
ZACHĘTA — Kongres tańczy

Dyrekcje kin są proszone aby we własnym interesie zawiadomiały z wczasu redakcję o zmianie programu.

Giełda warszawska

WARSZAWA, 23 stycznia 1933 r.

Waluty: Dolar St Zjednoczonych 8,94

Lewizy: Gdańsk	174,30
Belgia	125,10
Holandja	360,30
London	30,38
Nowy Jork	8,905
Paryż	35,12
Praga	26,42
Szwajcaria	173,65
Włochy	45,60
Czerwoniec	4,40

O obroty średnie tendencja
niejednolita — Dolar w obrotach pozagiełdowych — 8,91 — Rubel złoty 4,76 — W obrotach prywatnych rubel srebrny 1,29 100 kopiejek bilonu srebrnego 0,59 Lewiza na Berlin w obrotach międzybankowych 213,05 Gram czystego złota 5,9244

Papiery procentowe:

7 proc. poz. stabilizacyjna	58,38
4 proc. poz. inwestycyjna serjowa	112,50
4 proc. poz. inwestycyjna	106,50
5 proc. poz. konwersyjna	44,50
6 proc. poz. dolarowa	60,00
8 proc. L. Z. Banku Gosp. Krajow.	94,00
10 proc. poz. kolejowa	103,00 (wpr)
5 proc. poz. kolejowa konwersyjna	37,00
8 proc. oblig. Banku Gosp. Krajow.	94,00
7 proc. oblig. Banku Gosp. Krajow.	83,25
8 proc. oblig. Banku Gos. kraj.	94,00
7 proc. L. Z. Banku Gosp. Kraj.	83,25
8 proc. L. Z. Banku Gos. Kraj	94,00 (wpr.)
8 proc. L. Z. Banku Rolnego	94,00
7 proc. L. Z. Banku Rolnego	83,25
6 proc. L. Z. m. Warszawy	49,75
8 proc. L. Z. m. Warszawy	44,00
8 proc. L. Z. m. Łodzi	42,25
10 proc. m. Radomia	37,25
8 proc. L. Z. Kielc	39,00
8 proc. m. Piotrkowa	40,50
4 1/2 proc. L. Z. ziemskie	37,50

Akcje:

Bank Polski	75,00
Lilpop	11,50
Stachowice	10,00

Dla pożyczek państwowych tendencja

niejednolita dla listów zastawnych niejednolita, obroty akcjami małe.

OGRODNIK

przerabia ogródki, oczyszcza, jak również wykonywuje wszelkie roboty w zakresie ogrodnictwa wchodzące oraz sprzedaż flencę.

Rabarbar najlepszych gatunków w większych i mniejszych ilościach po niskich cenach.

L. HNATKIEWICZ,
BRATERSKA 1/3.

Przez radio

Łódź, 23 lutego 1933 r.

11.40	Przegląd prasy polskiej
11.50	Kom. meteor. dla komunik. lotniczej
11.58	Sygnal
12.05	Program na dzień bieżący,
12.10	Płyty gramofonowe
13.20	Urz. kom. Pim.
15.10	Kom. Państw
15.15	Komunikat gospodarczy
15.25	Chwilka lotnicza
15.35	Kierunek ugody polskiej.
15.50	Płyty gramofonowe
16.20	Odczyt
16.40	Statystyka we wnętrzu ciała ludzkiego
17.00	Koncert kameralny
17.55	Program na dzień następnny
18.00	Odczyt dla maturzystów
18.20	Wiadomości bieżące
18.25	Muzyka estońska
19.00	Rozmaitości
19.20	Skrzynka poezji rolnicza
19.30	Kwadrans literacki
19.45	Pras Dz. Radi.
20.00	Pogadanka muzyczna
22.40	Wiadomości sportowe
22.55	Komunikaty
23.00	Muzyka taneczna.

Wszystko jak najtaniej u M. Kołodziejskiego, Andrzeja 3

Bielizna damska i męska, wycieraczkowe i dziane, kitle białe i czarne, bluzki damskie i kamizelki męskie, pończochy, skarpetki, rękawiczki, szale, szelki, parasolki, wszelka galanterja. Fabryczna sprzedaż kapeluszy, walizek, materiałów białych. Koszulki damskie 1,70 zł Koszule męskie 4,50 zł Rękawiczki wełniane od 1 zł

KINOTEATR

STYLOWY

dawniej „RESURSA”

Kilńskiego 123 Telefon 112-00

Pełna humoru, pikantna i szarpaniska komedia francuska p. t.

Noc w Grand-Hotelu

z pełną temperamentu SUZY VERNON oraz genialnym komikiem ekranów ARMANDEM BERNARD i ROLANDEM TOUTAIN.

UWAGA: Na pierwszy seans wszystkie miejsca po 49 groszy

Następny program:

TAJEMNICA DWORU HATSBURGOW

Początek seansów w soboty, niedziele i święta o godzinie 3 pp. w dni powszednie o godz. 5 popołudniu.

Aparatura dźwiękowa „HILIPSA”

Czy choroby płucne są uleczalne???

Przy astmie, katarze szczytów płuc, chrończym kaszlu flegmie, długotrwałym zachrypnięciu, winien czytać każdą broszurkę pod powyższym tytułem. Autor p. Dr. GUTTMANN, b. naczelny lekarz Finlenderskiego zakładu kuracyjnego, wskazuje w sposób zupełnie dostępny drogą naturalną do usunięcia tych ciężkich cierpień. Każdy cierpiący otrzymuje taką na ządanie za darmo i bez opłaty porta. Należy napisać pocztówkę (obranowaną 35 gr) z podaniem dokładnego adresu do

FUHLMANN & Co, BERLIN 792, Müggelstrasse 25-25a.

Szewcy.

Najtaniej nabyć skóry w każdej ilości

w Spółce Szevców

PIOTRKOWSKA 79, Al. KOSCIUSZKI 22

Telefon 158-38

specjalność: detalicznie sprzedaż skór, trwałości na wodę

OGŁASZAJCIE SIĘ W PRADZIE

Czy zwiedziliście już

Biały Tydzień?

którego dobiega koniec

PRZYJDZ!

a przekonasz się o nie

bywale niskich cenach naszych wy

robów

KONSUM

PRZY WIDZEWSKIEJ MANUFAKTURZE S.A.
ROKICIŃSKA 54 - Dojazd tramwajami 10 i 16

BEZ ODSTĘPNEGO

mieszkania, sklepy, lokale handlowe biurowe fabryczne, pokoje z klatki schodowej poleca Biuro „POLRUCH” Al. Kościuszki 27 tel. 141-01

INSTRUMENTY muzyczne najtaniej sprzedaje pracownia instrumentów muzycznych Feliksa Boniewicza, Łódź, ul. Targowa 38 dla szkół, nauczycieli i uczni ustępstwo.

zł 5000 poszukuje na 1 numer hipoteki na spłaty długu rodzinnego, gospodarstwo podmiejskie 12 morgów ziemi budynki dobrze zagospodarowane

Bliższe szczegóły w administracji dziennika „Prądu”

Place

przy ul. Pabjanickiej 1 Ciasto położone, różnej wielkości do sprzedania. Tramwaj na miejscu
Otton Krause, Łódź, Pabjanicka 47 telefon 148-45.

SKLEP

Kazimierz Zielonko

Al. Kościuszki 37.

poleca: pończochy jedwabne, fildecos, skarpetki męskie, pończochy dziecięce, reformy, rękawiczki wełniane, swetry i pończochy. Cena bardzo przystępna oraz przyjmuje pończochy do reperacji.

MASZYNISTA ROTACYJNY

lub energiczny pomocnik potrzebny. Zgłaszać się Al. Kościuszki 41 „Prąd”

Różne lokale

do wynajęcia przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 91
Wiadomość u dozorcę,

POTRZEBNA dziewczyna z dobrymi rekomendacjami do wszystkiego
Zagajnikowa 36c parter Jasieńska

Sklep spożywczy

i pokój z kuchnią do sprzedania. Marszałkowska 11 przy Rzgowskiej.

Najkorzystniej

kupicie w firmie chrześcijańskiej
radio-elektrotechnicznej

inż. M. KRAUZYR

ul. Główna 17

Tel. 115-04

Na wina, miody, wódki gatunkowe i delikatesy

zastosowaliśmy ceny dostępne dla wszystkich

Prosimy odwiedzić naszą firmę!

S. JAWORSKI, ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 54 TELEFON 143-76

ZAWODOWE KURSY SAMOCHODOWE

F. Grętkiewicz

zawadamiają, że przyjmują zapisy na
NOWY KURS

w nowym lokalu przy

ALEJI KOŚCIUSZKI 68. (róg Zamenhofa) tel. 175-35

Szkoła urządzona według najnowszych wymagań techniki samochodowej jak również warsztaty i garaże samochodowe.

OGŁOSZENIE

Syndyk tymczasowy masy upadłości firmy „Hercko Lito wski” w Łodzi ul. Składowa 23 wydzierżawi fabrykę pończoch znajdującą się w Łodzi przy ul. Składowej Nr. 23, składającą się z 10 maszyn pończosznich i skarpetkowych.

Przekonać się o stanie maszyn i urządzeń można po porozumieniu się z syndykatem upadłości.

Oferty z uwzględnieniem czasu i czynszu dzierżawnego składać należy w kancelarii syndyka w Łodzi przy ul. Śródmiejskiej Nr. 27 w zapieczętowanych kopertach najpóźniej do dnia 25 lutego 1933 roku.

Adwokat Kazimierz Kowalski
Łódź Śródmiejska Nr. 27
syndyk tymczasowy

Kto cierpi na przepuchlinę, powinien nosić odpowiedni i dobrze zrobiony pasek

Pracownia ortopedyczna

istniejąca od 1886 r.

ST. LEWIŃSKA, ŁÓDŹ, ul. Nawrot 38a

Wyrabia paski rypurowe wszelkiego rodzaju i w różnych gatunkach dla mężczyzn, kobiet i dzieci. Opaski damskie wykonane według wymagań Sz. P. T. lekarzy. Paski poperacyjne, elastyczne, rozdrzymujące, przeciw obwisłości, urabiająca figurę i t. p. Prostotrzymacze, gorsy a la „HESSINGA” wkładki sprężynowe na płaskie stopy. — Supensorja — Patent: Bandaż „Elasta” przeciw żyłakom, gruczołom dla zreformowania i uszczuplenia zgrubiałej nogi. —

P R A C O W N I A O R T O P E D Y C Z N A

Piotrkowska 119

Sztuczne nogi, ręce, gorsy na graźlicę, skrzywienie kręgosłupa, wszelkie aparaty ortopedyczne, wkładki na stopy płaskie podług odlewu gipsowego lekkie z duraluminium.

DR. J. LUBICZ I V. SIMONOVIC
tel. 231-81.

